

F. t. l. om bekæmpelse af flyvehavre.

§ 9. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft 1. juni 1959, og samtidig ophæves lov nr. 105 af 26. april 1956 om bekæmpelse af flyvehavre.

Stk. 2. Loven optages til revision senest i folketingsåret 1961-62.

Bemærkninger til lovforslaget.

I § 9 i lov nr. 105 af 26. april 1956 om bekæmpelse af flyvehavre er fastsat, at loven skal optages til revision i indeværende folketingsår.

Loven byggede på et udkast, der var fremsat af et udvalg med repræsentanter for landbrugsorganisationerne og korn- og foderstofbranchens handelsorganisationer samt forskellige statsinstitutioner. Dette udvalg har på ny været indkaldt til drøftelse og har givet udtryk for, at loven har virket godt. Udvalget har enstemmigt indstillet, at loven med de i dette lovforslag indeholdte skærper løber videre, dog således at loven optages til revision igen om 3 år. De nye skærpende bestemmelser indeholdtes i § 1, stk. 2, § 2, stk. 2, og § 6, stk. 2. Bortset fra disse bestemmelser og revisionsbestemmelsen i § 9, stk. 2, er forslaget enslydende med den nugældende lov.

Med hensyn til de enkelte forslag bemærkes følgende:

Til § 1, stk. 2.

Fornævnte udvalg har peget på den særlige mulighed for spredning af flyvehavre, der er til stede ved levering af mergel og andre materialer fra lejer, hvor flyvehavre findes. Til imødegåelse af denne risiko har udvalget indstillet, at mergellejer, kalklejer og grusgrave helt skal renses for flyvehavre og ikke blot inden for 15 m fra naboskel. Udvalget har herved henvist til, at det ofte vil være relativt let at rense sådanne lejer for flyvehavre, jfr. herved også bestemmelsen i § 1, stk. 5.

Til § 2, stk. 2.

Udvalget har fremhævet, at det for erhververe af landbrugsejendomme er af betydning økonomisk

interesse at få klarlagt spørgsmålet om eventuel forekomst af flyvehavre, og udvalget har fundet det utilfredsstillende, at loven hidtil ikke har knyttet civilretlig virkning til en tilsidesættelse af bestemmelsen i § 2, stk. 2. I overensstemmelse med udvalgets indstilling foreslås udtrykkelig lovbestemmelse om erstatningspligt i de tilfælde, hvor en sælger eller bortforpagter ikke udtrykkelig forud for overdragelsen har bragt spørgsmålet om flyvehavre frem.

Da det ikke kræves, at den skriftlige oplysning om flyvehavre skal afgives i selve overdragelsesdokumentet, skal tinglysningdommerne ikke påse, om skøder m. v. indeholder den omhandlede erklæring.

Til § 6, stk. 2.

Der haves flere eksempler på forurening med flyvehavre af marker, hvor der har stået sneskærme af halmbånd. Da ejendommens ejer ikke har nogen indflydelse på, hvilken slags sneskærme vejvæsenet eller jernbanerne benytter, synes det rimeligt at lette ejeren i adgangen til erstatning, hvis der viser sig flyvehavre, hvor sneskærmene har stået, og der foreslås derfor bestemmelse om, at den, der har ladet sneskærmene opstille, skal bevise, at eventuel tilstedeværelse af flyvehavre ikke kan hidrøre fra halmbåndene. For at give vejvæsenet og banerne tid til at træffe dispositioner med hensyn til sneskærme foreslås det, at bestemmelsen først finder anvendelse fra og med vinteren 1959-60.